

PRIZNANJA ZDRUŽENJA DRAMSKIH UMETNIKOV SLOVENIJE 2016

Odličje Marija Vera

priznanje ZDUS za življenjsko delo na področju dramske igre prejme
igralka **Stannia Boninsegna**,
članica Mestnega gledališča ljubljanskega.

Stannia Boninsegna slovi kot oblikovalka dramskih karakterjev z nezgrešljivo neposredno odrsko prezenco, s svojevrstnim igralskim temperamentom. Njeno obvladovanje najrazličnejših izraznih sredstev pa temelji še zlasti na občutku za lep in izbran odrski govor. Tudi zato pomeni trajno zagotovilo igralske kvalitete, ki nikoli ne razočara. Njen široki razpon igralskih registrov se ne ustavi pred zahtevami dramskih predlog in različnih režijskih konceptov – zato so njene vloge razdelane in prepričljive, v komedijah pa izstopa s povsem edinstvenim smislom za humor.

Že kot študentka je sodelovala v Eksperimentalnem gledališču Glej: v znamenitih predstavah *Limite*, 1973, in *Pogovor v maternici koroške Slovenke*, 1974. V *Limitah* je prvič sodelovala z Zvonetom Šedlbauerjem, režiserjem, s katerim je v prihodnjih letih sodelovala najbolj pogosto – pri čemer je v razvijanju svoje igralske prezence sodelovala s celo vrsto različnih režiserjev. Leta 1975 je zaigrala v SSG Trst, leta 1980 pa se je zaposlila v Mestnem gledališču ljubljanskem, kjer je igrala po dve do tri zahtevne vloge v sezoni – omenimo njene Elizo Doolittle v Shawovem *Pigmalionu* (1983), Lidijo v Medoffovih *Otrocih manjšega boga* (1984), Mary v Millerjevem *Lovu na čarovnice* (19085) ali Leni v Kafkovi *Preobrazbi* (1985).

Po sedmih letih se je podala v vode svobodnega poklica. V tem času je igrala v vseh slovenskih gledališčih od Nove Gorice, Ljubljane, Maribora, v Celju, Kranju, v Koreodrami, ponovno v EG Glej, v MGL, največ pa v SSG Trst. Ob postavitvah klasične provenience se je znašla tudi v eksperimentalnih uprizoritvenih kontekstih, ki preverjajo sodobne postopke in dinamike.

Od leta 1995 je ponovno članica MGL, kjer je odigrala skupno okrog 60 vlog. Spomnimo se lahko njenih Hester Salomon v *Equusu* (1996), Zine v *Kači* (1999), Leontine v *Gospod gre na lov* (2000), La Poncie v *Domu Bernarde Alba* (2004), Jente v mjuziklu *Goslač na strehi* (2007); Violete v *Drami o Mirjani in tistih okrog nje*, njenega Krištofa v uprizoritvi

5fantkov.si ali zahtevne in interpretacijsko natančne Agnes v Albeejevem *Občutljivem ravnovesju* (vse 2010). V aktualni sezoni nastopa v noviteti Simone Semenič *Sedem kuharic, štirje soldati in tri sofije*, in v Bergmanovih *Pogovorih na štiri oči*.

Leta 1975 je (še v času študija) prejela Severjevo nagrado, leta 1975 Boršnikovo nagrado za mlado igralko, glede na svoj izjemni igralski razpon pa je leta 1986 za več vlog prejela Severjevo nagrado. Psihološko niansirana prepričljivost in sugestivnost sta bili že takrat njen zaščitni znak, ki so ga opazili kritiki. Takšna pa je njena igra tudi še danes.

Komisija v sestavi: mag. Alenka Pirjevec (predsednica), mag. Primož Jesenko in Gašper Tič (člana). Obrazložitve je pripravil mag. Primož Jesenko, dramaturg.